

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VIII./2016

Číslo 30

BOH SI RIADI VECI

Možno tento úvodník berte ako také moje osobné svedectvo, ktoré vzniklo z pozorovania týždňa ľudových misií v našej farnosti. Píšem ho ešte pred záverom - v piatok, aby časopis stíhal ísť do tlače a pripraviť hotový na nedeľu. Je mi jasné, že celkové dojmy budú ešte asi iné a dúfam, že ešte lepšie ako sú.

Včera večer sme prežili eucharistickú slávnosť - slávnosť Eucharistie, ktorú pátri nazvali aj vrcholom misií z toho dôvodu, že oslavujeme to najcennejšie, najpodstatnejšie a najdrahšie v našej viere - Boha prítomného pod spôsobom chleba a vína.

Z tejto perspektívy by som chcel trochu zamerať svoj pohľad na to, čo som si tak všimol. Ako farár, ktorý minulú sobotu večer odovzdal pátrom akoby moc a vedenie tejto farnosti na tento týždeň, som mal možnosť sledovať všetko akoby tak trochu z boku, menej zainteresovane ako obyčajne. A, poviem vám, je to veľmi cenná skúsenosť. Ešte viac som dospel k presvedčeniu, ktoré ma naplňa obrovskou radosťou, obdivom, ale na druhej strane aj takou správnu bázňou voči Bohu. To presvedčenie spočíva v tom, že naozaj si BOH RIADI VECI. Koľko vecí sa mi nepodarilo pred týmito misiami pripraviť načas tak ako som si predstavoval - od letákov až po mnohé organizačné časti. Akú

“malú dušičku” som mal, či prídu ľudia, či bude zo strany veriacich záujem, či to dobre pôjde. Ako som si vyčítal, že som možno mohol dať plagáty do každej farnosti v dekanáte, ale dal som iba do najbližších. Áno, možno povedať, že na jednej strane sú to farské misie - pre našu farnosť, ale na druhej strane Cirkev je len jedna a tak je to ponuka aj pre okolité farnosti a všetkých veriacich. Uvedomujem si, koľko vecí som vybavoval na poslednú chvíľu. Pri tých všetkých mojich strachoch som akoby z boku pozoroval, čo sa deje. A pozeral som na plný kostol ľudí, na usmiate tváre ľudí, čítal nadšené a ďakovné reakcie na atmosféru, na myšlienky, ktoré ich oslovili, na pátrov a pokoj vyvierajúci z nich, na ich charizmu, na ovocie sv. spovedí a rozhovorov. Preberal som 150 ruží, ktoré dostala Panna Mária - Matka ustavičnej pomoci od neznámeho darcu ako pozornosť, mnohé darované koláče, pizze, ovocie, kvety... A uvedomil som si, že za tým všetkým je Boh, ide to totiž mimo mňa, ja na tom nemám žiadny podiel. Je to, jednoducho, BOŽIA RÉŽIA. A zisťujem, že PANNA MÁRIA si vybavuje veci ako chce a cez koho chce. A tak vyprosujem vám všetkým i sebe aj po týchto misiách, aby sme boli otvorení a nechávali priestor Bohu a Panne Márii v našich životoch čo najviac.

(Marek Kunder)

ZAUJÍMAVOSTI ZO SV. ZEME

Pokračovanie zaujímavostí zo Sv. Zeme, ktoré boli prerušené v minulých číslach časopisu

- rieka Jordán vyviera na Severe pod horou Hermon.

- Galilea bola známa tým, že tu bolo veľa gréckych miest. Tzv. Dekapolis bol tiež blízko. A práve Galilejské more bolo takým styčným bodom s pohanstvom. Toto boli mestá, ktoré boli v tme - nepoznali Božie svetlo. A tak svetlo (Ježiš) prichádza do tmy. Od začiatku Ježišovej misie je tá otvorenosť voči pohanstvu a neveriacim. Ježiš naznačuje univerzalizmus. Tým aj zdôvodňuje, prečo sa vybral ku Galilejskému jazeru, prečo si všíma pohanov...

- Najvyšší vrch Galilejskej vrchoviny ma cez 1200 m.

- Tiberias je celé mesto židovské. Je na západ od Genezaretskeho jazera.

- Genezaretska nížina je mimoriadne úrodný kraj, kde sa odohralo najviac udalostí z Ježišovho života.

- Genezaretske jazero je 200 m pod morom.

- Tabgha - miesto rozmnoženia chlebov. Pútnička Egéria okolo roku 380 videla skalú, kde bol košík s chlebmí. Zvykom bolo, že si ľudia lámali z tejto skaly. Pred touto skalou sa nachádza tá najznámejšia mozaika s bochníkmi chleba a 2 rybami. V evanjeliu je 5 chlebov a na tej mozaike sú iba 4. Niektorí to tak vykladajú, že tým 5. chlebom je sám Ježiš. Táto mozaika už nemá takú umeleckú hodnotu, aj keď je najznámejšia. Mozaiky v tomto kostolíku na podlahe sú najkrajšie v

Palestíne z tohto obdobia.

- Ryba - ichtys - Jezis Kristus Boží Syn Spasiteľ.

- Kafarnaum: Pri Kafarnaume sa konci Genezaretska nížina.

- Synagóga v Kafarnaume zo 4. stor. je postavená na čiernych kameňoch, čo je čadič - lebo cele jazero je vulkanického pôvodu. Tieto čierne základy synagógy pamätajú Ježiša. Sú z pôvodnej synagógy, ktorú postavil ten stotník z evanjelia.

- Kafarnaum zanikol, keď prišli moslimovia. Až v roku 1920 začali rekonštrukciu synagógy. V tejto synagóge zaznela ešte jedna dôležitá reč: Jn 6 - opisuje rozmnoženie chleba. Na druhý deň si zástup, čo stál na druhom brehu všimol... Prišli do Kafarnauma. ... Nehľadáte ma preto, že ste videli znamenia... Ja som chlieb života... Kto je moje telo a pije moji krv...

- Tiberiadske alias Genezaretské more alebo Kineretske jazero: kiner je v preklade harfa a toto jazero pripomína trošku harfu. Dĺžka jazera je 20 km, šírka 12 km a hĺbka 45 m.

- Mesto Tiberias vzniklo tak, že Herodes postavil kúpele a daroval ich cisárovi Tiberiovi. A tým pádom podľa mena cisára dostalo to mesto - kúpele názov. Židia do tohto mesta nevstupovali, lebo keď sa stavalo, tak sa odkryli hroby. A teda židia by sa znečistili, lebo je to akoby chodenie po cintoríne. Dokonca ani u Ježiša sa nespomína, aby on bol niekedy v tomto meste Tiberias. Aj on rešpektoval ako žid toto pravidlo. V Tiberias bol pochovaný a aj žil známy žid Maimonides.

(Marek Kunder)

PRÍBEHY

TEST LÁSKY

Na ceste do svojho nového domova sedel Benjamín ticho na zadnom sedadle nového auta. Vpredu sedeli jeho noví rodičia. O tejto chvíli sníval tak dlho! Ale skutočnosť nebola taká, akú ju videl vo svojich predstavách. Náhradná pestúnska starostlivosť, neistota, že pôjde z jednej rodiny do druhej, balenie tých niekoľko vecí do malej tašky sa mu doteraz stali takmer pohodlným zvykom. Tentoraz to však bolo niečo iné a on si nebol istý, či toto rozhodnutie natrvalo žiť v novej rodine bol dobrý krok, alebo ďalší omyl.

Keď prichádzali k bráne, mama povedala: „Sme doma.“

Tieto slová boli pre Benjamína úplne cudzie. Ako keby sa mu niekto prihovárал jazykom, ktorému nerozumel. Pozrel sa na jednoduchý dom. Na vchodových dverách bola tabuľka, ktorá u nich vítala všetkých návštevníkov. Potlačil neistotu, lebo ho znovu chcela ovládnuť. Túžil po tom viac, ako po čomkoľvek inom, ale uvažoval, či vôbec je schopný byť členom rodiny.

Benjamín sa tak zhlboka nadýchol, že to počuli aj noví rodičia. Vystúpil z auta a šiel za svojou novou mamou a novým otcom. Cítil, že v tomto domove to bude inak ako v tých predošlých. Nevedel ako a prečo, ale bol si istý, že niečo bude určite iné. Benjamín mal trinásť, keď si ho adoptovali a dva roky „bojoval“ so svojimi novými rodičmi. Tlačil na nich rôznymi spôsobmi, ale napokon svojou trpezlivosťou a ustavičnou láskou k nemu nad ním zvíťazili.

„Zo všetkých pocitov, ktoré máte,“ povedal takmer po desiatich rokoch, „najzdrvivúcejší“ je strach z toho, že urobíte nejakú chybu, kvôli ktorej budú vaši noví rodičia ľutovať, že sa rozhodli vziať si vás. Vy

len chcete zistiť, či im na vás skutočne záleží a overiť si hĺbku ich lásky k vám. Prekvapujúce je to, že keď ma napriek mojej vzbure neprestávali milovať, veľmi ma to hnevalo. Myslel som si: Nemôžete ma predsa tak veľmi milovať! Ale oni ma milovali. Nakoniec som si tak zvykol na láskavosť môjho nového otca a radosť a optimizmus mojej novej mamy, že som sa pristihol pri tom, že sa smejem, že ich objímam, že im dôverujem a že ich mám rád. Nič podobné som nikdy predtým necítil ani nerobil. Najúžasnejšie na tejto adopcii je – že oni si vybrali práve mňa! A neskôr, keď som bol schopný urobiť to – ja som si vybral ich!“ *Lásku si nemôžeme vynucovať, nemôžeme ju získať násilím ani mocou. Lásku môžeme vzbudiť len láskou.*

Ellen Gould Whiteová

OLYMPIJSKÝ BEH

Počas jedného interview poprosili prezidenta paraolympiády, aby opísal najkrajší moment týchto hier. Bez akéhokoľvek zaváhania porozprával o behu na 100 metrov.

Šesť telesne postihnutých športovcov sa postavilo na štartovaciu čiaru na štadióne s 50 000 divákmi. Títo mladí ľudia sa pripravovali na preteky celý rok. Každý chcel vyhrať. Aj keď mali pri behu veľké problémy, chceli podať čo najlepší výkon. Zaznel výstrel a všetci šiesti sa rozbehli. Asi po 50 metroch jeden z nich spadol na tvár. Ostatní piati zastali a pozreli sa späť. Uvideli, že pretekár leží na zemi. Potom, na prekvapenie divákov, sa vrátili, pomohli mu vstať, chytili sa za ruky a pokračovali v behu. Cieľovú čiaru prebehli naraz. Zlatú medailu dostali všetci šiesti.

Najhoršie na komplexoch menejcennosti je, že ich majú nesprávni ľudia. Jacques Tat
(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Marcela a Stanislav Bielikovci, Podme sa rozprávať

LÁSKA VŠETKO ZNÁŠA

Spomeňte si na svoje detské dobrodružstvá, najmä na tie, ktoré ste preživali vo veku vašich detí. Pravdepodobne sa rozepamätáte aj na chvíle, kedy ste nekonali láskavo, vlúdne a zodpovedne. Nie vždy sa vám darilo dodržať slovo alebo zachovať chladnú hlavu. Každý z nás občas či už chciac alebo nechciac, alebo i tvrdohlavo a zámerne urobil čosi nesprávne a za svoje chyby napokon musel zaplatiť. Zamyslite sa však ešte raz: Prišli ste v dôsledku zlých skutkov o lásku svojich rodičov? Možnože ste mali taký pocit vo chvíľach, keď vaše vyčíňanie prerástlo do poriadnej vzbury a vy ste dokonale vyčerpali trpezlivosť svojich rodičov, že sa s vami už viac nedokázali pokojne dohodnúť. Či je to pravda alebo nie, otázkou je, ako budete reagovať vy, ak vaše dieťa zlyhá. „Láska všetko znáša.“ (1Kor 13,7) Vydrží všetko. Aj v tom prípade, že vás rozhodnutia detí poriadne zabolia a sklamá. Rovnako ako my, aj deti musia zápasiť so svojimi slabosťami. Niekedy majú sklón podvádzať, inokedy nechcú zveriť svoje srdce a rozhodnutia do Božích rúk. Mnohokrát nechcú pochopiť, že Božie Slovo im môže dať odpoveď na všetky otázky. Keď nastanú takéto situácie, my rodičia sa môžeme presvedčiť, či naša láska trvá len dovtedy, kým sa na nich v dobrých časoch usmievame, alebo či je natoľko všeobjímajúca, že pri nich bude stáť, aj keď sú vzdorovité a robia chyby. Budeme sa nahnevane zameriavať na to, čo všetko nás ich zlé skutky stoja? Alebo nás láska pohne

k tomu, aby sme hľadali možnosti, ako ich zachrániť, podať pomocnú ruku a mať s nimi strpenie? Mimochodom, môžu si vaše deti vôbec dovoliť nejaké zlyhanie? Môžu byť pri vás v niečom nedokonalé? Môžu zísť z cesty bez toho, aby stratili istotu vašej lásky, opory, odpustenia? Rodičia môžu výrazne ovplyvniť a usmerniť svoje deti, ale nemôžu ich nútiť, aby si vždy vybrali správnu cestu. Hoci by ste boli tí najlepší rodičia na svete, váš syn alebo dcéra sa aj tak môžu búriť. Najväčšie životné lekcie vaše deti dostanú keď budú musieť prejsť skúškami a prehľtať horké plody svojich zlých činov. V takých situáciách nie je najlepším riešením okamžite ich zachraňovať pred dôsledkami ich hriechov. Mohli by ste sa tým pliesť do cesty Pánovi, ktorého otcovská ruka im chce ušetriť výchovný úder. Príliš často rodičia nerozvážne zasiahnu a naprávajú dôsledky zlých činov svojich detí, a tak nevedomky maria výchovnú lekciu, ktorú im Boh dáva. Kedy by sa teda rodičia mali rozohniť a kedy, naopak, preukázať súcit a milosrdenstvo? Sv. písmo hovorí: „Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť“ (Jak 4,6). Teda pokora je ten kľúč. Veľmi dobre je to opísané v príbehu o márnotratom synovi. Otec ho nešiel zachrániť, kým syn zotrval v pýche. Ale keď prišiel k rozumu a pokorne sa vrátil domov, ešte bol ďaleko, keď ho otec zbadal. Zľutoval sa nad ním, pribehol k nemu, hodil sa mu okolo krku a vybozkával ho. (porov. Lk 15, 20) Namiesto toho, aby mu otec začal robiť výčitky, všimol si synovu pokoru a ľútosť nad tým, čo urobil a povedal: „Prineste rýchlo najlepšie šaty a oblečte ho! Dajte mu prsteň na ruku a obuv na nohy! Vezmite vykŕmené teľa a zabite ho! Jezme a radujeme sa, lebo tento môj syn bol mŕtvy a ožil. Bol stratený a našiel sa“ (Lk 15, 22-24).

Ježiš použil tento úžasný príbeh, aby nám priblížil, aké milosrdné je srdce nášho Nebeského Otca. A také my sme mali mať aj my. Nebeský Otec vo svojom milosrdenstve ukryje našu hanbu a nespočetne veľakrát preukazuje zľutovanie. Vždy sa máme kam vrátiť, lebo on sám je naším domovom. Láska hovorí: „Nevykúpim ťa z väzenia, ale budeme ťa tam denne navštevovať a s radosťou ťa vezmem do náručia, keď sa spamätáš a vrátiš domov.“ Spurné deti môžu rodičom zlomiť srdce, rozhnevať ich a

narobiť veľké škody. No láska pre ne aj naďalej „všetko znáša“. Nemá v dôsledku sklamaní zatrpknúť, ale neustále hovorí pravdu aj vtedy, keď je ťažké milovať. Zveruje deti do Božích rúk. Zhromaždí armádu orodovníkov a modlí sa za ne. Možno budú musieť vaše deti najskôr vydržať výchovný Boží trest, a až potom zakúsiť jeho záchranu a milosrdenstvo. Ale keď sa im otvoria oči a vrátia sa k vám, vaša láska nech stojí vo dverách s otvorenou náručou. (Dominika Čechová)

Zdroj: Kendrick, S., A.: Dar lásky pre rodičov

MODLITBA Z MISIÍ

Na žiadosť viacerých uverejňujeme modlitbu z filmu o Ježišovi, ktorý bol púšťaný počas misií večer po sv. omši. Vyprosujem vám požehnaný čas s touto modlitbou: *Pane Ježišu, potrebujem ťa. Ďakujem ti, že si zomrel na kríži za moje hriechy. Otváram ti dvere svojho života. Prijímam ťa ako svojho Spasiteľa a Pána. Prevezmi vládu nad mojím životom. Urob ma takým, akým ma chceš mať. Amen. ou teraz môžeme vziať ťažkosti svojho života a zistíme, že sa dajú niesť, aj keď sú ťažké!*

1. čítanie: Zach 12, 10-11; 13, 1

Žalm: Ž 63, 2. 3-4. 5-6. 8-9

Ant.: Za tebou prahne moja duša, Pane, Bože môj.

2. čítanie: Gal 3, 26-29

Evanjelium: Lk 9, 18-24

Krátke zamyslenie na evanjelium: V texte dnešného evanjelia nie je ťažké prehliadnuť prvú časť a zostať len pri záverečnom odseku o nesení kríža. Asi každý človek si nesie nejaké ťažkosti ...

Ale taký pohľad je veľmi zúžený! Ježiš najprv potrebuje poslucháčom vyvrátiť lacnú predstavu, že držať sa Boha znamená zabezpečiť si pohodlný bezproblémový život. To rozhodne neplatí. Prijať (doslova "obliecť") Krista znamená byť jeho dieťaťom, patriť k Bohu a jeho kráľovstvu. Spolu s Pánom potom prechádzame ťažkými skúškami, ale nemusíme pri tom zradiť dobro, lásku, pravdu či spravodlivosť. Nezískavame nadštandardné výhody pre pohodlný život, ale poklad Božej priazne. Boh nám ponúkol, že nám bude blízkym. Patríme k Bohu a jeho svetu. Nie sme stratení v neprehľadnom svete. S vedomím tejto skutočnosti a s Božou milosťou teraz môžeme vziať ťažkosti svojho života a zistíme, že sa dajú niesť, aj keď sú ťažké!

Modlitba žaltára a breviára: 4. týždeň

Americkí biskupi k masakru: Naše modlitby smerujú za obeť a rodiny

USA 15. júna (RV) Nedeľný krvavý útok v Orlande, ktorý si vyžiadal 50 mŕtvych a viac než 50 zranených, odsúdili aj americkí biskupi. Dramatická udalosť, ako píše v oficiálnom vyhlásení predseda Konferencie biskupov USA Mons. Joseph Kurtz, „nám pripomína, ako veľmi je vzácny ľudský život“.

„Naše modlitby,“ dodal, „smerujú za obeť, ich rodiny a všetkých tých, ktorých tento hrozný čin zasiahol. Milosrdná láska Boha nás povoláva k solidarite s utrpením a k stále väčšej odhodlanosti chrániť život a dôstojnosť každého človeka“. Masaker na Floride odsúdil aj pápež František.

Svätý Otec menoval za nového košického pomocného biskupa Mareka Forgáča

Bratislava 11. júna (TK KBS) Pápež František dnes vymenoval nového košického pomocného biskupa. Stal sa ním Marek Forgáč, doterajší prodekan Teologickej fakulty v Košiciach a duchovný správca Univerzitného pastoračného centra v Košiciach. Menovanie každého biskupa je prejavom starostlivosti Svätého Otca o jednotlivé partikulárne Cirkvi a jeho snahy zabezpečiť Božiemu ľudu bezpečných vodcov v jeho putovaní po ceste spásy. Pozývame k modlitbám za novovymenovaného biskupa.

Životopis nového košického pomocného biskupa Mareka Forgáča:

Marek Forgáč sa narodil sa 21. januára

1974 v Košiciach. Študoval na gymnáziu a v roku 1992 vstúpil do Kňazského seminára v Spišskej Kapitule - Spišskom Podhradí, kde na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského vyštudoval základnú teológiu. Za kňaza bol vysvätený 19. júna 1999 v Košiciach pre Košickú arcidiecézu.

Bol kaplánom vo farnostiach Trebišov (1999 - 2000), Snina (2000 - 2001) a Humenné (2001- 2002) a kaplánom v Univerzitnom pastoračnom centre v Košiciach (2002 - 2004). V rokoch 2004 - 2007 študoval na Inštitúte psychológie Gregorovej univerzity v Ríme. Od roku 2007 až doteraz je duchovným správcom Univerzitného pastoračného centra v Košiciach a zároveň prednáša pastorálnu psychológiu a psychológiu manželstva a rodiny na Teologickej fakulte v Košiciach Katolíckej univerzity v Ružomberku. Na tejto fakulte pôsobí od roku 2011 ako prodekan pre vedu a výskum.

V rokoch 2008 - 2012 absolvoval doktorandské štúdiá na Filozofickej fakulte Trnavskej univerzity v Trnave. V roku 2015 sa habilitoval ako docent na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Košiciach. Svoje odborné služby poskytuje pri prijímaní kandidátov do kňazských seminárov a spolupracuje pri riešení manželských káz na Metropolitnom súde. Je členom presbyterskej rady a členom zboru konzultorov Košickej arcidiecézy. Ovláda anglický jazyk, taliansky jazyk a nemecký jazyk.

(spracoval František Sokyra)

Šarské oznamy

V ČASE OD 20.06.2016 DO 26.06.2016

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni od 26.6. – 2.7. vedie modlitby pred sv. omšami p. **Mária Vasilová** zo Železničnej ul.

Úmysly pre pútnikov do Santiaga de Compostela: Kto z vás ešte má záujem dať svoj úmysel peším pútnikom do Santiaga de Compostela, poprípade aj nejakú podporu finančnú, nech bude taký dobrý ešte do stredy večera vložiť do drevenej krabice na pripomienky a návrhy vo farnosti.

Zbierka na dostavbu nášho nového kostola a past. centra: Je síce pravdou, že dnes je 3. nedeľa v mesiaci a mala by byť zbierka na dostavbu nášho nového kostola a past. centra, ale dnes majú prednosť pátri a ich potreby a preto naša zbierka sa prekladá na budúcu nedeľu. Už vopred Pán Boh zaplať za všetky vaše milodary.

Rozpis lektorov:

Slávnosť Narodenia sv. Jána Krstiteľa: 16.00 hod. - rod. **Mudrákova**, 18.30 hod. - rod. **Š. Fenika**;

13. nedeľa v cezročnom období: 8.00 hod. - rod. **Nutárova**, 10.00 hod. - rod. **Grominova**, 15.00 hod. - rod. **Musákova**.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915 947 309**;
Anton Tatarko, kaplán - **0905 514 699**;
Pevná linka na faru - **057 4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 20.06.2016 DO 26.06.2016

PONDELOK	20.06.2016	Sv. omša: 18 ³⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 19 ¹⁵
UTOROK <i>Sv. Alojza Gonzágu, rehoľníka (spomienka)</i>	21.06.2016	Sv. omša: 6 ³⁰ (T)
STREDA	22.06.2016	Sv. omša: 6 ³⁰ (T) <i>kostol JaA</i> Sv. omša: 18 ³⁰ <i>(detská)</i>
ŠTVRTOK	23.06.2016	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ (T) <i>zo slávnosti</i>
PIATOK NARODENIE SV. JÁNA KRSTITEĽA (SLÁVNOSŤ)	24.06.2016	Sv. omša: 16 ⁰⁰ (T) Sv. omša: 18 ³⁰ (K) <i>mládežnícka</i>
SOBOTA	25.06.2016	Sv. omša: 18 ³⁰ (T+K) <i>z nedele</i>
NEDEĽA 13. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	26.06.2016	Sv. omša: 8 ⁰⁰ (K) Sv. omša: 10 ⁰⁰ (T) <i>Pobožnosť sv. ruženca:</i> 14 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ (K) <i>kostol JaA</i>

„Čo zmôže hriech tam, kde je pokánie? A aký je úžitok z lásky tam, kde je pýcha?“
(Abba Eliáš.)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.